

Cu planul anual îndeplinit

MINISTERUL ENERGIEI
ELECTRICE

La 25 decembrie, MINISTERUL ENERGIEI ELECTRICE a anunțat îndeplinirea planului producției industriale pe anul în curs. Potrivit datelor furnizate de forurile de resort, în cursul acestui an au fost puse în funcțiune agregate cu o putere instalată de 735 MW, între care ultimul bloc de 200 MW al Centralei termoelectrice Luduș-Terent, un grup de 100 MW în cadrul Centralei electrice de termoficare București-Sud. De asemenea, prin intrarea în funcțiune a agregatelor Hidrocentralei Băcău II, anul 1967 a marcat încheierea programului de valorificare a potențialului hidroenergetic al Bistriței, în aval de Bicaz. Ca atare, puterea instalată astăzi în centralele electrice din țara noastră totalizează circa 5.200 M.W., iar producția de energie electrică ce urmează să se obțină până la sfârșitul acestui an va fi de 24,8 miliarde K.W.h, cu 375 milioane K.W.h superioară celei planificate și cu 4 miliarde K.W.h mai mare decât cea din 1966.

Întreaga activitate economică s-a desfășurat în condițiile unei eficiente economice sporite. Astfel, productivitatea muncii a crescut față de prevederile planului producției industriale cu 7 la sută, iar la construcții-montaj cu 6,3 la sută. După date preliminare, în acest an se realizează economii peste plan în valoare de circa 60 milioane lei.

MINISTERUL PETROLULUI

MINISTERUL PETROLULUI a îndeplinit cu șapte zile mai devreme planul anual la producția globală de marfă. Au fost realizate, de asemenea, sarcinile privind livrările pentru export. În cursul anului, petroliștii au obținut o producție care depășește cu 515 milioane lei pe cea din întreg anul trecut. Până acum, ei au dat peste planul la zi, printre altele, 60.000 tone benzină, 17.000 tone uleiuri minerale, 150.000 tone țifet și au forat în plus 21.400 metri.

Noile instalații, la nivelul tehnicii actuale, date în funcțiune în acest an, alături de perfecționarea continuă a proceselor tehnologice au făcut ca în prezent valoarea produselor obținute dintr-o tonă de țifet să fie cu 20 lei mai mare decât la începutul cincinalului.

MINISTERUL ECONOMIEI FORESTIERE

MINISTERUL ECONOMIEI FORESTIERE a îndeplinit la 25 decembrie planul pe acest an la producția globală de marfă. Este pentru a 8-a oară consecutiv că muncitorii din această ramură își realizează înalte de termen planul anual.

În comparație cu realizările anului precedent, valoarea producției marfă vândută și încasată a crescut cu 800 milioane lei. Sporuri mai importante au fost obținute la cherestea de fag, plăci aglomerate și fibrolemnoase, parchete, furnire și mobilă. A fost îndeplinit totodată și planul de investiții. S-a împădurit o suprafață de 52.300 hectare.

(Agerpres)

SUMAR MUNCA EDUCATIVĂ ÎN RÎNDUL TINERETULUI

ACTUALITATEA PENTRU TINERET ● CRONICA CINEMATOGRAFICĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5784

4 PAGINI - 25 BANI

MARȚI 26 DECEMBRIE 1967

TE SLĂVIM, ROMÂNIE, PATRIA NOASTRĂ!

ACOLO UNDE-N ARGES SE VARSĂ RÎUL DOAMNEI

Fabrica de micromotoare Pitești. Strungarul Marin Ciobanu, unul dintre zecile de tineri care minusec cu priceperea utajalele abia instalate

Foto: O. PLECAN

Febra de examen pe malul Argeșului. Febra debutului. Un examen anunțat de doi ani, de la jumătatea lui noiembrie 1965, când aici s-a înfipt în pământ primul țârș. A sosit ceva mai devreme decât scria pe hirtie. Pe calendarul de birou al constructorilor, 1 Ianuarie a fost convertit în 20 octombrie. Acum totul se află desfășurat în evantai în vecinătatea liniei de start, pașii debutului, primii, căutând grăbiți racordul sub tensiune normală. Motorul pe care-l în mână poate fi foarte bine băgat în buzunar. Cu greutate, cit un peșene din cei mici — 1,3 kg. Locul lui este în carcasa aspiratorului, să rotească ventilatorul. Debutul e dublu în cazul minusculei mașinării, un ghem de metal turnat și de sîrmă înfășurată cu grijă pe jumătățile peche — rotor și stator. Odată pentru că se află între primele fructe desprins din coroana — în perspectivă — e floarească a Fabricii de motoare electrice Pitești. Căci cu U-35 nu s-a deschis decât ușa de intrare în luxurianta producție de motoare

ale căror puteri se măsoară pe cîntare gradate în wași. Dar U-35, primul și deocamdată singurul produs al fabricii piteștene, a runcat pe toboganul beneficiarului, așteaptă cu emoție examenul consacării. De ce, e simplu de răspuns. Cu 40 de wași în plus și un kilogram în greutate în minus față de confratele său plămădit la Electromotor Timișoara nutrește speranța unei comporțări meritorii. Cu fiecare bucată ce părăsește standul de probă avînd destinația „ambalaj” cota porturilor crește în favoarea sa. Suficient? O vîză de trecere, cea definitivă, aparține însă posesorilor de aspiratoare. Clipele de așteptare prelungec debutul, așadar... Căutînd la izvoare drumul de unde pornește în lume motorul U-35 te treceți în sfera reală a noțiunii de modern. Patruțelul de beton, încaudat de lumina ce străpunge lungi lanternouri, e rezervat micromotoarelor. Este hala inaugurată a fabricii, debutantă la rîndul, o dată cu primele produse. Într-o deplină orinduială, mașini de ștanțat, de turnare, de prelucrări mecanice și-au teritorializat existența. Toate alearg ore în șir pentru a oferi dincolo, la banda de montaj, cele necesare. Montajul se potrivește în egală măsură și sudurii dintre om-mașină, om-pieșă și nu doar aliajului piesă-pieșă. Azi, deocamdată, se uzitează curent. Deocamdată o singură bandă de montaj. Deocamdată, un singur produs. A doua zi lucrurile s-au schimbat. De pildă, în curînd benzile de montaj se vor multiplica. Motorul pentru mașina de spălat va fi înscris în seria zero. Se fac probe mecanice la motorul șeșii de cusut. La constructorul șeșii se află motoarele pentru ștergătorul de parbriz și aeroterm. Perfecțiunea, penetrantă, nu lasă speranță comodității. În spațiul destinat montajului ai sentimentul că te afli într-o sală de operații, deschid. Oamenii și mașini se înșeapă parca din pricini, prelînd unul pe cel

ștanțat, de turnare, de prelucrări mecanice și-au teritorializat existența. Toate alearg ore în șir pentru a oferi dincolo, la banda de montaj, cele necesare. Montajul se potrivește în egală măsură și sudurii dintre om-mașină, om-pieșă și nu doar aliajului piesă-pieșă. Azi, deocamdată, se uzitează curent. Deocamdată o singură bandă de montaj. Deocamdată, un singur produs. A doua zi lucrurile s-au schimbat. De pildă, în curînd benzile de montaj se vor multiplica. Motorul pentru mașina de spălat va fi înscris în seria zero. Se fac probe mecanice la motorul șeșii de cusut. La constructorul șeșii se află motoarele pentru ștergătorul de parbriz și aeroterm. Perfecțiunea, penetrantă, nu lasă speranță comodității. În spațiul destinat montajului ai sentimentul că te afli într-o sală de operații, deschid. Oamenii și mașini se înșeapă parca din pricini, prelînd unul pe cel

N. UDROIU

(Continuare în pag. a III-a)

„REPUBLICA” de Gh. Coman (din Expoziția regională Ploiești 1967)

Furnalul poate produce

Povestea a început mai înainte, la adunarea de dare de seamă și alegerea organizatei U.T.C. Șeful secției reparării siderurgice I descria tinerilor greutatea pe care le întâmpină Combinația siderurgică din Hunedoara din cauza lipsei de fondă și la demonstrația de însemnează să reduci numai cu o oră timpul de reparare a unui furnal. — Mă adresez dv., completa el, pentru că reprezentăți trei sferturi din efectivul secției voastre. — Vom repara furnalul 7 într-un timp record, s-au angajat atunci tinerii într-un cor de voci. Peste câteva zile au început lucrul. Trebuia înlocuit aparatul de încălzire la furnalul nr. 7 de 1.000 m.c. sau șitul furnalului, cum îl mai numeau el. Operația dificilă și pretențioasă care, cu aproape doi ani în urmă, a durat, la același furnal, 9 zile. Cît va dura acum? Răspunsul a venit prompt peste două zile și 16 ore de la tinerii Vasile Matel, Ion Neștea, Florea Airăm II și alții care au raportat cu modestie sefului de secție: „Furnalul poate produce”. AL. BĂLGĂDEAN

ÎNTÎIA PROMOTIE

Un grup școlar — la proporțiile celui al Uzinei „Steagul roșu” din Brașov — este o adevărată universitate a clasei muncitoare. În fiecare an, pe poarta care din curtea grupului dă direct în incinta uzinei, pășesc aproximativ 1.000 de muncitori, maștrii și tehnicieni, în prosfătăz necontenți, ca apele unui izvor, tinerețea și vigoarea colectivului uzinei.

Întia promoție a școlii profesionale a absolvit în primii ani de existență a Republicii. O promoție numeroasă, de 1500 de muncitori, calificați în cele mai diverse meserii. Incercăm, împreună cu inginerul Nae Valentin, actualul director, cu vechii maștrii Vasile Colesnic și Dumitru Delcea, o reîntoarcere în timp. Ce drum a parcurs, în toți acești ani, promoția reconstrucției, promoția anului 1948?

Pentru reconstituirea atmosferei din școala care miroase încă a cărămidă proaspătă, nu ne este prea greu. Păstrăm încă vie în memorie imaginea acelor ani de reconstrucție generală în care afluența fiilor de țărani și muncitori, setoși de învățătură, spre școlile care se deschiduseră pretutindeni, era omniprezentă. „Au venit din toate colțurile țării, povestește maestrul Colesnic, aducînd cu el graul, obiceiurile și portul specific satelor lor. Îi văd parca și acum, în prima zi după sosirea în școală, alinați într-un carer uriaș, în fața cuferelor lor masive, despărindu-se și nu fără o anumită refinere — de hainele sărdăcioase cu care erau îmbrăcați. Istoria școlii începe cu ei, cu băieții îmbrăcați modest și „încălțați în opinci”. „Priveau o fotografie de pe o foaie matricolă deschisă la întâmplare. Ne suride un chip sfios de adolescent. Cine o fi și unde s-o fi aflînd acum? Îl cheamă Gheorghe Radu și, întrebînd din om în om, sperînd să-l găsim. — În secția dumnea-voastră, tovarășe tehnolog șef, a fost repartizat acum șaptesprezece ani un strungar cu numele Gheorghe Radu. Vi-l amintii? Ce s-a întîmplat cu el? — Nu-mi amintesc. Probabil lucrează în altă secție. — Tovarășe director, ați avut cîndva un elev cu numele... — A fost repartizat ca maestrul în secția de unde a venit... Sună în telefon șeful secției în cauză. Ați avut un maestrul care se numea... — A plecat în 1960 ca burster al uzinei la Institutul politehnic. — Unde a fost repartizat fostul dumneavoastră student, tovarășe rector? — La uzina de autocoloană, secția utlajie. O întîmplare împrestio-

ROMULUS LAL
corespondentul „Scînteii tineretului” pentru regiunea Brașov

(Continuare în pag. a II)

REPUBLICA în gîndirea social-politică românească

Poporul nostru va aniversa peste câteva zile un eveniment de importanță majoră al istoriei sale: 20 de ani de la proclamarea Republicii. România republicană și socialistă de azi este tinăra prin vîrstă, matură prin experiență și înfăptuită în vîncle ei pulsează însă și singele nobil al unor tradiții vechi, născute mult înainte ca antecesorii noștri să fi creat, la 1859, statul român modern. Caracteristică pentru începuturile gîndirii republicane la români, este preocuparea acelor știri în care conținutul social al ideii repu-

blicane apare asociat cu ideea unității politice pe conturul dacic. De fapt aceeași generație și uneori, aceiași gînditori ai ei, au emis altă ipoteză republicană (sau daco-române) și aceea a regatului dacic (sau daco-român). Momentul și modul emiterii uneia sau alteia din aceste două ipoteze, era subordonat unor considerente tactice și nu ogîndea oscilații de convingeri. Fiindcă este documentar dovedit că principalii exponenți ai generației române pașoptiste au fost sinceri și statornici adepți ai ideilor republicane. Din aversiunea lor

zincă „Republica română unită” iar învățătorul Marin din Dognecea își punea elevii să răspundească scrieri despre „republica română”. În Moldova sau la București, în Transilvania și Banat, epoca de sfințit a feudalismului, care, pentru români și pentru alte popoare asuprite, a fost și epoca redemptării naționale, ecolul revoluției franceze a contribuit la nașterea ideilor republicane, ca formă a protestului social și aspirațiilor de eliberare națională. Consecvență cu principiul cel important este conținutul re-

vedicării lor progresiste și nu denumirea sub care ele sînt prezentate, generația pașoptistă a lăsat posterității — în chestiunea fundamentală a conducerii statului — o magistrală pildă de adaptare a programului revoluționar la cerințele tactice de moment. Chiar de la prima lectură a proclamației de la Izlaz, cititorul este captivat între atele și de grija pe care autii au avut-o de a se face înțeleși de întreg poporul și mai ales de masele largi țărănești. Analizată chiar și nu-

(Continuare în pag. a III-a)

Expresii care fac cit un comentariu

Fotografiile: C. CONSTANTIN

Premieră: o piesă de Al. Mirodan. În fotografie, trei dintre interpreți: Ileana Cernat, Monu Grîn, Vasile Ichim

PENTRU TINE, ROMÂNIE

Peste 400 de tineri și vîrstnici din orașul Rm. Sărat au participat la un simpozion cu tema „Republica socialistă România în anul cincinalului”. Profesorii Mireea Tudorașche, Gheorghe Apostol și Maria Sima au vorbit despre dezvoltarea multilaterală a țării noastre în cei 20 de ani. Manifestările asemănătoare au mai avut loc și la I.A.S. Rm. Sărat, la S.M.T. Sîlhea și Ziduri. Într-o altă localitate din regiunea Ploiești, la Breaza, un colectiv de artiști amatori ai casei raionale de cultură au pus în scenă, cu prilejul sărbătoririi celei de-a XX-a aniversări a Republicii, spectacolul muzical coregrafic „Pentru tine, dulce Românie” pe care îl prezintă în aceste zile cu succes în fața a sute și mii de spectatori. I. T.

MANIFESTĂRI CONSACRATE ANIVERSĂRII A 5-a ediție a SERILOR „SCINTEII TINERETULUI”

Peste 500 de tineri au fost prezenti sîmbătă seara în sala Conservatorului „Ciprian Porumbescu” la cea de a 5-a ediție a Serilor „Scînteii tineretului”, închinată aniversării a 20 de ani de la proclamarea Republicii. Festivitatea s-a deschis cu un editorial al tov. Eugen Florescu, redactor-șef adjunct al ziarului, privind semnificațiile acestui eveniment pentru viața spirituală a tineretului patriei. Un colectiv de tineri actori din teatrul Cantalei, cuprînzînd pe Andă Caropol, Ileana Cernat, Victorița Dobre, Gabriela Vlad, Șerban Cantacuzino, Monu Grîn, Vasile Ichim, Val. Lefescu, Sebastian Radovici și Dan Tușaru, a interpretat apoi, în regia lui Radu Boroianu, piesa lui Al. Mirodan „Reportaj”, consemnînd aspecte ale participării uteciștilor la evenimentele care au schimbat fața istoriei contemporane a României. Spectatorii au audiat în continuare o suită de cîntece patriotice în interpretarea corului Conservatorului „Ciprian Porumbescu”, dirijat de Miclea Iovan. O anchetă în sunet și imagine realizată de reporteri zinești și intitulată „Avem douăzeci de ani” a încheiat prima parte a serii. Începutul celei de a doua părți a fost închinat poeziei. Tinerii

prezenți în sală s-au întîlnit cu doi dintre cei mai reprezentativi poeți ai generației lor: Cezar Baltag și Adrian Păunescu, care au citit cîteva din poeziile cuprinse în ultimele lor volume. A fost anunțat apoi rezultatul concursului de poezie patriotică instituit cu prilejul acestei ediții a serilor „Scînteii tineretului”. Cîștigătorii (în ordine alfabetică): VIORICA CAZAN (Stulpicani — Gura Humorului), DANIELA CRĂSNARU (Craiova), GHEORGHE DUȚĂ (Someșeni — Cluj), NICOLAE DAN FRUNTELĂTA (București), FLORENTIN POPESCU (București), VASILE TERZEA (Mangalia), ION TUTUNEA (București). Cîteva din poeziile premiate vor putea fi citite în numerele viitoare ale ziarului nostru. Momentul poetic s-a încheiat cu un concurs de recitări la care au fost invitați să participe tineri din sală. Dintre numeroșii concurenți s-au distins în ordine: Florentina Pămoiu, Olga Crișan, Viorela Rusen și Costinel Bădiu. Spațiul rezervat muzicii a înclus pe cîteva dintre cei mai îndrăgiți interpreți ai muzicii populare: Maria Ciobanu, Irina Loghin și Bemone Sinulescu, a companiați la pian de Gi. Zamfir, dirijor al Ansamblului „Clodirila”, și la vioară de Ion Dră-

got, solist al Filarmonicii de Stat din Bacău. Seara s-a încheiat în ritmurile moderne ale orchestrei „Sincron”, dirijată de Corneliu Fugaru și avînd ca soliste pe Andă Călușăreanu și Gabriela Teodorescu.

Dezbateri pe marginea măsurilor privind munca educativă în rândul tineretului

Cine însoare să studieze și să se apropie cât de mult de preocupările tineretului este izbit de marea diversitate și varietate a lor și mai ales de marea inclinație spre originalitate în gândire și comportare. Tocmai datorită complexității acestei etape de viață credem că e necesară cunoașterea și un studiu aprofundat al ei ca un prim pas — hotărât — în adoptarea unor soluții educative și a unor forme de activitate corespunzătoare, că trebuie cercetate mai atent mobilurile acțiunilor meritor.

Într-o mare măsură mobilizarea indiferent de nivelul la care ne referim. Ele angajează zone ale personalității umane, ceea ce le conferă și o mare importanță educativă. Asemenea simboluri (într-o enumerare convențională) ar fi cravata și uniforma pionierescă, semnele distinctive ale diferitelor organizații de masă pentru tineret (insigne, uniforme, embleme, probe pentru a fi admis în organizație etc).

ultul, ar constitui un prilej pentru stimularea unui mai mare atașament afectiv pentru școală și tradițiile sale, ar antrena pe elevi la o atitudine corespunzătoare atât în școală cât, mai ales, în afara ei, ar spori participarea lor la ridicarea și menținerea prestigiului școlii.

ter cum sînt demnitatea, cinstea, originalitatea autentică etc. O altă zonă care poate fi încă explorată ar fi aceea a cercurilor școlare: artistice, sportive, științifice etc. Unele din ele desfășoară o activitate foarte interesantă, dar cunoscută uneori insuficient de elevi. Ar fi utilă instituirea unor semne distinctive ale acestor cercuri. În școală, la ora actuală, se pot menționa încă puține realizări în acest sens. Este de aceea necesar și posibil să se creeze semne specifice pentru fiecare din aceste

Valoarea simbolului pentru adolescent

Trebuie relevat însă faptul că există încă zone neexplorate suficient, că experiența acumulată nu e folosită corespunzător, că nu pe toate t-urile s-au instituit anumite tradiții în această direcție. De pildă, referindu-ne la formulele școlare: izbete neplăcut uniformitatea acestora, ceea ce face să deosebiți cu greutate pe elevii aparținând diferitelor tipuri de școli (treceam peste lipsa de gust cu care sînt confecționate unele aceste uniforme). Credem că valoarea simbolică a acestor uniforme ar spori în condițiile unei mai mari diversificări a lor. Astfel existența unor uniforme (executate cu mult gust și în acord cu cerințele vârstei) diferite, distincte pentru fiecare tip de școală sau de ce nu — unsoară și o uniformă specifică pentru unele școli (liceu mai ales) cu tradiții bogate ar fi foarte

simplu extravagantă și deci a-l respinge apriori ar însemna să comitem o eroare. De fapt vedem în această dorință tineretului de a se recunoaște în ceva anume, de a-și crea o punte de legătură, un mod de a se face prezent, de a-și spune cuvîntul. Departate de mine gîndul de a încuraja unele manifestări de acest tip, de prost gust sau uneori de-a dreptul antisociale. Dorim însă să atrag atenția că cel mai bun mijloc de a le combate e acela de a studia preocupările tinerilor și, pe această bază, de a le crea posibilitatea și modalitățile interesante de manifestare în acest sens, de a le oferi un sistem de simboluri cu mare valoare socială. Simboluri nu pur și simplu exterioare, ci unele care să antreneze zone ale vieții psihice a omului, să conducă la formarea unor trăsături de caracte-

ri categorii de cercuri școlare. O emblema a unui astfel de cerc ar însemna nu numai un simplu simbol exterior, concret, ci un semn al unei anume activități, al unor preocupări ale membrilor cercului. Aceasta ar determina la elevi o atitudine nouă, ar conduce pe elevi la un spirit de emulație pentru a cinsti apartenența lor la acest cerc. Simbolul devine în acest fel cu siguranță o calitate pe care au câștigat-o cu adevărat cei mai buni tineri.

titură, intrarea într-o etapă cu noi și mai mari răspunderi personale și sociale, un mod matur de a gândi și înțelege aceste răspunderi, un angajament ferm de participare conștient-activă la acest efort general al țării. Credem totmai pentru aceasta că modul formal în care mai are loc de multe ori atât primirea în U.T.C. cât și înminarea carnetului este necorespunzător. În acest fel dintr-un contact cu organizația U.T.C. într-un mod care nu semnifică adevărată importanță a momentului. În acest sens, măsura adoptată, aceea de înminarea carnetului să aibă loc în adunări festive, la care să se facă drapelul organizației, sau în alte activități care pot oferi un cadru solemn unui asemenea moment, mi se pare binevenită. Ea poate fi completată cu alte modalități concrete, capabile să însuflească sentimentul că primirea în U.T.C. reprezintă un act de mare valoare, o calitate pe care au câștigat-o cu adevărat cei mai buni tineri.

O asemenea selecție s-ar impune poate și pentru alte activități la care sînt antrenanți instituțiile unui sistem de probe pe care înțeleg să le treacă pentru a putea fi membri al unui anumit cerc, care să-l mobilizeze la un efort în plus — cu condiția ca cei ce vor veghea la fidelel membrilor acestor probe să nu dea dovadă de formalism și mai ales de birocratism. Pe primul plan s-ar afla conținutul și semnificația probelor respective și nu consemnarea și contabilizarea birocratică a rezultatelor — cum uneori se întâmplă.

Iată numai câteva dintre multiplele aspecte care se degajă din această problemă foarte complexă a simbolului — unul din cele mai importante factori de integrare socială a tineretului.

Lector univ. EMIL PAUN
Universitatea București

ACTUALITATEA

Ritmul cincinalului

Din jurnalul corespondentului voluntar ION VULCAN

Prefacerile înnoitoare care apar în fiecare colț de țară au determinat pe corespondentul nostru voluntar să-și actualizeze un adevărat jurnal din care reproducem acest fragment.

17 dec. 1967. Constructorii microraiunii de locuințe Tudor Vladimirescu — din Tîrgu-Mureș au coborât schelele de pe cel de-al 30-lea bloc, încheind prima etapă de execuție a acestui mare obiectiv care va cuprinde în final 2.220 de apartamente și numeroase obiective sociale-culturale. În prezent în această nouă zonă edificată a orașului sînt date în folosință blocuri cu 4 și 10 nivele cuprinzînd aproape 1.000 de apartamente, o școală cu 16 săli de clasă și două centrale termice. La sfîrșitul lucrărilor noul cartier va găzdui o populație egală cu a orașelor Reghin, Fîrăveni sau Gheorgheni.

21 dec. 1967 — Au început lucrările de modernizare a unei importante artere turistice din valea superioară a Muresului: drumul Toplița-Gheorgheni. Soseava va mijloci accesul turiștilor spre stațiunile balneo-climatice Borsec, Lacul Rosu, castelul de la Lăzarea — fosta reședință a lui Petru Rareș — complexul turistic de la Izvorul Muresului și spre alte locuri pitorești.

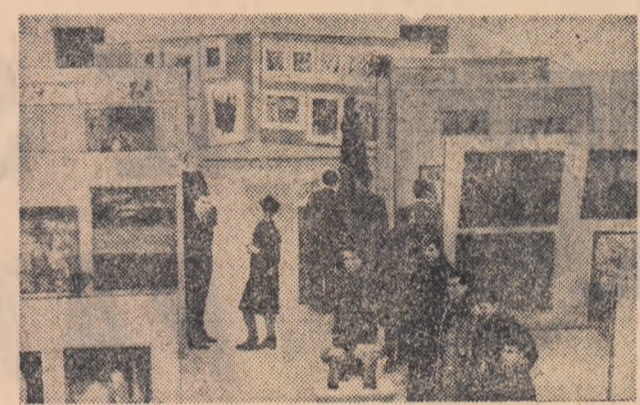
19 dec. 1967 — În localitățile Seula, raioulul Tîrnă-

Maș sînt cîteva zile pînă la începerea noului an și curiozitatea ne îndeamnă să aflăm ce filme ne pregătește Studioul București și D.D.F.-ul în viitorul an.

La Zărnești și Piatra Neamț, Mircea Drăgan dirijează filmările pentru „Columba lui Traian”, Aurel Miheles turnează o comedie sportivă intitulată „8+4” în care apar Ștefan Tăpălagă, Anu Ștef, Dem. Rădulescu. Regizorul Ion Niță, aflat la primul său film „Saze zile de vară”, ecranizează un scenariu de Fănuș Neagu. Mihai Iacob definește filmările la „Aventurile lui Tom și Huck” și „Moartea lui Joe Indiani”, două coproducții în colaborare cu Franco-London Film. Distribuția: Fory Eterile, Nicolae Gărdescu, George Măruță, Marcela Busu, din partea franceză: Ferner Roland Demongeot și Marc di Napoli. Regizorul Jean Georgescu, după o lungă absență, revine pe platouri cu comedia „Fantoforul Cenzurii” după un scenariu de H. Culescu. Abordînd unele probleme contemporane, regizorul G. Vîntădis a intitulat sugestiv filmul la care lucrează: „Nelișite”. Cel mic vor vedea un bun ecranizat de Elisabeta Bostan: „Tinerete fără botănețe”.

În pregătire se află alte trei filme românești: „Mihai Viteazul”, regia Sergiu Nico-

Vernisajul expoziției cinaclului de tineret al Uniunii artiștilor plastici

Ieri la amiază în holul Casei de cultură a studenților „Gri-gore Preotescu” din București, a avut loc vernisajul expoziției de plastică a cinaclului de tineret de pe lângă Uniunea Artiștilor plastici din Republica Socialistă România, organizată de comitetul orașeneș U.T.C., în colaborare cu Casa de cultură a studenților și cu concursul Uniunii artiștilor plastici, în cinstirea celei de a XX-a aniversări a republicii. Expon 30 de tineri artiști plastici — lucrări ce cuprind toate genurile: compoziții, portretistică, peisaj, natură statică. Dintre aceștia se remarcă lucrările lui Horio Benea (portrete, peisaje), Mircea Milcovici (compoziții), Liviu Lăzărescu (portret, peisaj, natură statică cu flori), Barbu Nițescu (compoziții), Lilliana Tudorache („ora 12 la Galați”, „cretașii intensi”, uleiuri Scărișoara — grafică), Petrescu Damian, („Tatăl la fereastră”, peisaj) participanți la trei expoziții internaționale de pictură. Lucrările celor 30 de artiști dovedesc o largă inspirație, abordează teme variate, tratate cu încredință în diverse modalități.

I. M.

Concert pentru studenți

În cadrul ciclului de concerte pentru studenți pe care l-a inițiat în această stagione prima orchestră simfonică a țării, Mihai Brediceanu va

dirija la 28 decembrie la Ate-neul Român, un concert special Beethoven avînd în program alături de Uvertura „Leonora” nr. 3, Simfonia a IX-a.

Ronny Schneider și Christopher Plummer în „Crucea triplă”

C. DAN

PENTRU TINERET

ÎNȚIA PROMOTIE

(Urmare din pag. 1)

nantă. Tehnologul șef, căruia i-am cerut relațiile despre fostul elev George Radu, se vede nevoit să se scuze că nu a putut pe drumuri. Nu și-a dat seama, întrebare prin surprindere că de fapt cel în cauză este chiar el, tehnologul șef al secției.

Reconstituirea biografiei promoviei 1948 a început deci cu o dificultate de neprevăzut. În cele din urmă reporterul bifează de pe un tabel alfabetic întocmit pe meserii pe cel de al 50-lea absolvent. Dar cîți mai sînt pînă la 1950? Pentru a nu-l neglija pe unii și a-l favoriza pe alții, alegem, la întâmplare, numele de la numărul 100: Aurel Hududul, ajutor de înaltă calificare la secția sculerii. Sîntem sfîtuși să renunțăm în a face investigații mai amănunțite pentru că, toți cei cinci frați ai lui Hududul, au urmat școala și călătoria pe unel dat peste celălalt.

— A fost în clasa pe care o conduceam ca diri-

ginte, intervine maestrul Delea. Cunoșc locurile pe unde a umblat pentru că în fiecare an, oriunde s-ar afla, îmi trimite de ziua mea cite o felicitare.

Reluăm lectura promoviei. Pînă la al 750-lea sînt, de asemenea, toți muncitorii de categoriile 1-7 și a 8-a. Oamenii de înaltă calificare, alții doi sînt maeștri și din nou un muncitor. Cel de al 950-lea este Lucian Stoescu, profesor superior. În dreptul cifrei de 1100 figurează inginer doctor Ion Sava, cercetător în mecanica fluidei, și numele lui este însoțit de alți colegi — cinci muncitori și unul activist de partid. Ion Edu este al 1450-lea și lucrează peste hotare în diplomație.

ROMULUS LAL

UN FILM SIMPLU DESPRE OAMENI SIMPLI

Este un film care îți dă să-nalțezi. Care te cucerește, te face să te bucuri de modăstie și, totodată de bun simț (la care cineștii noștri ar putea medita...). Ne aflăm înaintea unei demonstrații limpez de omenie, de căldură, de intimitate. Într-un secol firat (ca în insectar) sub fantoma forței, acest film spoliște rîni neimplinite, niște rîni posibile...

Doi oameni se cunosc, se îndrăgostesc, se caută... acesta ar fi un subiect banal. Și, totuși, acest Claude Lelouch, folosind o astfel de „canon” artistic, reușește să se debaraseze de mitul unor convenții sterilizante, pentru a demonstra — artistic — că sîntem oameni, că sîntem ființe care își doresc apropierea, înțelegerea reciprocă; care își doresc — într-un fel sau altul — recunoașterea.

S-a scris mult despre acest film (s-au dat și o sumedenie de premii) — în sfîrșit, o re-discuție, acum, ar fi inutilă; dacă nu chiar deplăsat. Ne interesează altceva: ne interesează — și asta mai ales pentru că ne păstrăm în spațiul limitat al unei cotidiane cronici de film — ne interesează, prin urmare, faptul artistic și procedural, mai bine zis, prin care acest francez — pe nedrept considerat „exponent al „nouului val” — a reușit să smulgă admirația unui public divers (comercial sau „ne-comercial”), purtîndu-l în decursul a două ore — prin direct mai sus, se dovedește a fi — contrar unor pelecete anodine cu care D.D.F.-ul a binevoit să ne blagoslovească — niște actori

Ne aflăm, fără discuție, în fața unui eveniment cinematografic. Ni se dă o lecție de modestie și, totodată de bun simț (la care cineștii noștri ar putea medita...). Ne aflăm înaintea unei demonstrații limpez de omenie, de căldură, de intimitate. Într-un secol firat (ca în insectar) sub fantoma forței, acest film spoliște rîni neimplinite, niște rîni posibile...

Cîrind, o știre de presă ne informa că Lelouch — regizorul și — se mișcă — onera-

CRONICA CINEMA TOGRAFICA

torul acestui film, s-a deplasat în Vietnam pentru a înregistra pe deplin cruzimea. Prin urmare, dacă ar fi să considerăm autenticitatea artistică a unui creator, azi, Lelouch e ultimul care ar stîrni dubii.

Despre film: „sinceritate concentrată, o vie dorință de a transmite cald, publicului, cîteva date dintr-o experiență trăite; o cuceritoare nonșalanță; un spirit viu, efervescent, care vrea să spună lumii ceva; în sfîrșit: o invitație la încredere. Interpretarea? Magnifică!... Anouk Aimée și Jean Louis Trintignant, purtînd în ei înșiși acea sinceritate de care am pomenit mai sus, se dovedește a fi — contrar unor pelecete anodine cu care D.D.F.-ul a binevoit să ne blagoslovească — niște actori

sobri, serioși, foarte pe rol; niște oameni — repot — a căror singură, unică slăbiciune, e aceea de a fi ei înșiși. De a fi nemulțumiri de veridici. Și — pentru să tot sîntem de acest capitol, al interpretării — nu putem să nu menționăm copiii: rude bune cu interpretă, de altfel — care cresc, nespus de mult, savoarei acestei pelicule.

În acest domeniu — cel al interpretărilor-copii — se pare că ne aflăm în fața unei situații de fapt: avem de a face cu respectabili actori, superbi prin ingenuitate și — mai ales — superbi prin veridic, prin adevărul (vizual) cu care — fiecare dintre ei — își păstrează prospețimea.

Ca plastică, filmul este de-a dreptul impresionant, demonstrînd odată mai mult uriașele posibilități oferite de faptul că ne aflăm dinaintea unui autor „total” (scenariul, regia, imaginea și producția aparținînd aceluiași Claude Lelouch). Pașajele — amintiri, vrate într-o singură culoare, se amestecă la un moment dat cu cele reale, trase „pe viu”, astfel că, de la un moment dat, distincția dintre ele se pierde subtilizîndu-se astfel, surprinzător de veridic, amestecul de vis și realitate în care trăiesc eroii. Iar un cîine bleg, subțire, cu urechi oalăpușe — alegînd la nesfîrșit pe o plajă pustie, alergîndu-se beznatic și traversînd un ocean unicolor — realizează, extraordinar de precis, bucuria noastră cea de toate zilele: bucuria de a trăi. Este un film frumos și simplu.

HOBIA PĂTRĂȘCU

Unde se va vedea că există porecle

Prin părțile locului porecele sînt abundente și abundența lor vine de la dorința de a numi pe om exact, detașîndu-l, ca o fișă caracterologică, dintre ceilalți. Pe cineva îl cheamă Gurgui, oamenii i-au spus, fiind mîntoie o silicatură de limbă din copilăria lui, Stricaur. Cuiva pentru că fiind copil îi plăceau porumbii, pînă într-un timp, oamenii i-au spus Angaust, cuvînt care vrea să însemne suferință produsă de porumb. Cineva e trecut în scrisa Porecel și pentru că e scund și se spune Cenac (o farfurie de pîmînt, mai mică decît taierul). Cineva pentru că era tăcut a primit porecla de Hîrnotă, adică era ursuz, sanchiu, scump la vorbă. Cineva e poreclit Vîrvișel, dintr-un motiv care se pierde în negura timpului. Și totuși încă niște porecle al căror motiv a dispărut rămînd numai sonoritatea de multe ori rea, de neuitat: Liol, Gorocli, Poaică, Al lui Givu, Gligă. Acesta a primit drept poreclă numele unui om foarte aproape de semnificația numelui propriu-zis. Pe cel al lui Gligă îl cheamă de fapt Buscă. Filieri, e poreclit o mahala unde locuiesc cei care se cam ocupă peste fire cu băutura. Se observă, dar de colo, că unele porecle sînt oarbitrar, altele portret dulce, altele inseriere a unui îndicțat într-o clasă de îndicțat mai bine cunoscuți. Porecele vin și nu pot

fi infirmate nici chiar de autorii lor care după ce le lasă să își piardă menirea și redevin spectatori ai feriei sau ai caricaturii porecelor. Savoare este elementul care înțreține focul poreceli și în spatele savorii, se află funcția poreceli. Dar e o funcție puțin ciudată, pentru că odată poreclit omul rămîne cu porecla, indiferent dacă și schimbă comportarea, indiferent dacă mobilul poreceli dispăre. Sînt și porecle, și acestea sînt cele mai groaznice, care numesc stări definitive. Cineva primește o poreclă pentru că e scund, dar el, chiar dacă ar voi, nu mai poate schimba cu nimic înfășurarea sa și porecla se va transforma în nume. De observat, oamenilor loviți de nenorociri fizice nu li se acordă porecle decît dacă vor să speculeze nenorocirile lor fizice. Unul orb care nu face din lipsa vederii ceretorie nu i se va spune niciodată nici orb, nici cerșetor.

Un fel de botez De fapt, indiferent cît sînt de credincioși sau de necredincioși, indiferent cît de îndră în biserică, oamenii își construiesc deasupra capului biserică lor personală, în care botează și în care tin slujbe, lînuind și suprema libertate de a gândi despre ceilalți. Atunci, oamenii se eliberează de orice conjunctură. Ei în seama de conjunctură, dar o folosesc în interesul gîsirii unui nume pentru conștientul lor: Ionescu, Popescu, Stănescu, cînd numele acestea prae comune nu le mai convîn. A porecli înseamnă a boteza pe om în momentul în

care are o trăsătură distinctivă. Are loc cu acest prilej ceea ce am numi botezul obștei. Sînt convocați la acest botez preoții laici ai ulișii, capetele și gurile sînt puse masiv la contribuție și se face un cîntec fel de literatură. Specia mai simplă a acestei literaturi s-a numit Caragiale. Specia mai complicată se numește poreclă. Dar, de îndată ce eu

rezează. Căci porecele sînt dincolo de motivul și funcția lor, literatură, plăcere în sine. A porecli înseamnă a recunoaște, a avea imaginația, a fi poet. Că vezi și-și dai seama, e normal, dar, ce poți spune tu despre acest om? Porecele sînt parola imaginației, o deșteptătoare care te face să identifice, să te soliciți, să

hului Birca vine probabil de la a căuta, a birici. Într-un sat care poartă numele căutărilor, porecla e, de mult, un drept câștigat.

Unde se va vedea ce valoare are cîntecul Nu, nu vă temeți, la Birca se

Mi-aulea, ce-mi aulea, puneă capul și-adormea, cu ochii stîlpiți la oi cu capul pe mușuroi.

Unde se va vedea ce valoare are cîntecul Cînd ai trecut peste o apă,

la Mărița sprincenată, Murguleț de ce ești trist, au auzit că mă vinzi să-ți dai bani să te comîni.

Asemenea cuvinte se aud, și altele, și tot odată și plin de legendă, căci oamenii aceștia de aici știu să aibă sentimentalism istoric prin cîntec și numai naivii pot crede că marile cîntec ale acestui timp s-au scris. Este în psihologia acestui om dat natural această depărtare de întimplare pentru a o deluși cît mai bine, timpul care trebuie să treacă pentru a stîrni cele mai profunde sentimente omenești, cînd într-o noapte de iarnă, înainte de Anul Nou, el își ia o cobză moștenită din bătrîni și cîntă Ion al mare. În genunchi ședeă Fănică a lui Gligorie a lui Contabilu într-o noapte de An Nou, cînd a cîntat Ion al Mare, cîntecul demniității, cîntecul acestui Ion al nostru care prin naștere și prin luptă, este „al mare”. Ca Ștefan e botezat acest Ion, ca un domnitor e el învîlînt în numele său: Ion al Mare de-aurea mina pe lance puneă, în bădăruță ieșea...

lor, lui și celor de-o seamă cu el, fărînuți din temelie acestei țări, Măria Ta, Măria Ta, Ion al Mare e o istorie între noi.

Unde se va vedea ce se ascunde în spatele acestui spiritualității Pofta de cîntec și de viață este un semn al belșugului. În spatele spiritualității acestora de porecle și de legendă, sălbăticie, puternică, siguranta zăii de mîine. Omul cîntă seara pentru că știe că mîine dimineață va munci liniștit și pentru binele său. Omul se gîndește la istorie, pentru că și caută în ea pilde și reper, tipare ale nevoiei de gîndiri din sine. Și se petrec toate acestea și cîntă razele pămîntului, pentru că cerul satului lor e înțelept și viața lor e cumpănită, și pentru că acești oameni sînt obște a marii obștii românești. Să mergi să-i auzi vorbind și cîntînd pe acești oameni, să tremuri de bucurie la dezvăluirea lor sărbătorii, să gusti pînă pe urmă și cîntecul din cîntul lor, iată ce poți face în această țară cînd ești televizorale, „strigăți modernității”, au pătîrîns în case, oamenii se păstrează pe ei înșiși, deschisi ca niște ciudate teleapare, în care trecute proiectează istorie, colicoitoare de legendă și spre care prezentul întinde ariile lui de muncă, de afirmare și de existență, spre necontenită lucrare aminie.

ADRIAN PĂUNESCU ION CUCU

STRUNGARI

în „Olimpiadă”

Proba practică a trecut. Acum, cei opt concurenți rămași în finală înfruntă privirea juriului, în așteptarea confruntării proprii pregătiri... Asistăm în sala de festivități a Casei de cultură a tineretului din raionul Tudor Vladimirescu la faza pe Capitală a olimpiadei strungarilor.

„Demarajul” a avut loc cu civa timp în urmă în mai multe întreprinderi bucurestene. Cei care se află în fața noastră, pe scenă, reprezintă de fapt aproape 2000 de tineri strungari porniți în întrecere. Organizatori, Comitetul orașesc București al U.T.C.

— Scopul în care am inițiat concursul olimpiadă — ne spune tovarășul ing. M. VOINEA, șeful comisiei Tineret muncitoresc a C.O.B. — este acela de a contribui la cultivarea în rindul tinerilor a dragostei pentru meserie, determinându-i să studieze continuu, să se perfecționeze.

Modalitatea practică de organizare ni se pare că servește într-utotul scopului propus. Asigurând o bază de masă concursului, acesta n-a rămas în limitele unei intrăceri de complexitate. Tinerii antrenanți în concurs au fost stimulați în însușirea de lucrări noi în profesia lor — cea de strungari — în folosul executării cit mai corecte a obligațiilor ce le revin pe linie de serviciu.

Totul a început în sechii. Adică, având drept concurenți pe cei mai mulți din tineri, întrecerea la nivel de întreprindere și de raion a avut avantajul de a be-

neficiu de facultatea competitivă a tinerilor, specifică vârstei lor.

„Piesa de rezistență” a concursului la proba practică a constituit-o un șurub melc cu trei începuturi, cu o gaură cu morso 4 și filet dreptunghiular plan. Astfel, departajarea s-a produs; din 16 concurenți prezenți au rămas jumătate.

„Întrebările adresate celor opt se derulează cursiv. Creioanele, stilourile aștern pe hârtie răspunsuri, care, în cele din urmă, au relevat gradul de pregătire al fiecăruia. Și cum concursul viza și desemnarea unui câștigător, acesta se dovedește a fi în cele din urmă CONSTANTIN POPESCU, strungar la Uzinele „23 August”. „L-au urmat”, în ordine, GHEORGHE STANCIU de la Uzinele „Semenătoarea” și VELTRE BELDIMAN de la „Vulcan”.

În ce ar consta meritul olimpiadei strungarilor, la care am participat? Esențială ni se pare emulația provocată în rindul tinerilor, atragerea lor în mai mare măsură la studierea literaturii tehnice, o invitație izbucnită spre pătrunderea tainelor profesiei. Asemenea forme proprii pe care organizațiile U.T.C. le consacra ridicării calificării profesionale, susceptibile desigur la perfecționare de la o perioadă la alta, merită să fie extinse, recomandându-se a fi urmărită în aplicarea lor eficiența în activitatea de producție a tinerilor.

I. BODEA

...și Niță a leșit pe locul IV.

INFORMAȚII • INFORMAȚII

A apărut revista „Analele Institutului de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R.” nr. 6 (noiembrie-decembrie) 1967

Cu prilejul aniversării a 20 de ani de la proclamarea Republicii, revista publică un grupaj de articole „O glorioasă epocă istorică de progres și prosperitate a României socialiste”. „Republica — de la demerit la glorie democratică și progresivă din România”, de Gh. Ghilțes; „Republica Socialistă România încununare a victoriei depășite și definitive a socialismului în țara noastră”, de I. Ceterchi. La rubrica Discuții, A. Gavrilă semnează articolele: „Conceptul de națiune”, M. Marian; „Cu privire la evolu-

ția conceptului marxist de națiune”.

Rubrica Comunicări, inserarea materialelor: Planificarea — metodă principală de conducere a întregii activități social-economice a țării”, de V. Rausser; „Lupta clasei muncitoare din România pentru adoptarea și aplicarea legii asupra contractelor de muncă în perioada crizei economice”, de I. Ceausescu; „Aspecte ale luptei popularelor asuprite din fostul Imperiu austro-ungar în dezbaterile Conferinței de la Linz”, de N. Goldberger, C. Nuta.

Revista mai cuprinde medaloane privind viața și activitatea lui: Grigore Protopsea, C. A. Rosetti, Anton Bacalbașa, precum și rubricile: Recenzii, Note bibliografice, Informații.

tului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, ale Universității, Institutului de arhitectură „Ion Mincu”, Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu”, Institutului de medicină și farmacie, Institutului de cultură fizică, care au interpretat lucrări din dramaturgia originală și universală, spectacole de estradă, recitativ de poezie, concerturi simfonice și de muzică populară.

Pentru activitatea științifică deosebită privind dezvoltarea medicinei sociale în Europa, Societatea Națională de Medicină Socială din Italia, în cadrul celei de-a XI-a Adunări Generale, a ales în unanimitate ca membru de onoare pe dr. Alexandru Ciucă — șeful secției sociale din Institutul de Geriatrie — București.

Ansamblul popular mongol a sosit luni la București, pentru a întreprinde un turneu care se înscrie în cadrul schimburilor culturale dintre cele două țări.

Alcătuit din 17 persoane — solisti vocali, instrumentiști și dansatori — ansamblul va prezenta spectacole în regiunile Ploiești și Brașov, iar în Incheiere la București. Programul spectacolelor va cuprinde piese din folclorul mongol mai vechi și mai nou, instrumente și dansuri acompaniate de instrumente populare.

După „Ileana Sîntana” și „Vrăjitorul din Oz”, Teatrul „Tândărică” prezintă cea de-a treia premieră din această stagiune — spectacolul „Papuciaci”, realizat după poemul eroicomic al același titlu de Camil Petrescu. (Agerpres)

Sesiunea de comunicări a Institutului de Științe Pedagogice

În Capitală, s-au încheiat lucrările celei de-a VI-a sesiuni a Institutului de Științe Pedagogice, în primul rând, cu participarea unei sesiuni științifice ad-hoc, organizată de Centrul de studii științifice al univ. dr. GEORGE VAIDEANU, directorul Institutului, câteva întrebări:

— Ce considerăm de remarcabil în primul rând, cu participarea?

— Sesiunea a reunit într-un efort cu orientare comună, pe toți pedagogii din țară — cercetători ai Institutului nostru, membrii catedrelor de pedagogie din institutele de învățământ superior, profesori de diferite specialități. Alături de cercetători cu îndelungată experiență am observat cu satisfacție prezența unui foarte mare număr de tineri care, în comunicările lor, abordează cu predilecție problemele modernizării învățământului.

— Care sînt principalele domenii ce constituie obiectul comunicărilor prezentate în cadrul sesiunii?

și ale celor post-scolare, pornindu-se de la ideea că educația este un proces continuu și că acțiunile meritore a cercetării pedagogice o constituie reconsiderarea unor figuri de reconșoare reprezentative pentru gândirea pedagogică românească, marcându-se astfel și contribuția lor la îmbogățirea patrimoniului culturii și pedagogice universale. Foarte bine fundamentate din punct de vedere științific experimental s-au dovedit comunicările de pedagogie medicală și de pedagogie deficienților senzoriale și mintale.

— S-au prezentat și concluzii asupra experimentelor inițiate de institut? Care dintre acestea pot fi generalizate?

— Cercetătorii secției didactice au comunicat, pe baza unor experimente de lungă durată, o serie de concluzii demne de a fi generalizate — în legătură cu restructurarea predării fizicii în școala generală, modernizarea predării matematice, modernizarea conținutului și tehnicii didactice în predarea științelor biologice în liceu și a școlii.

— Cînd vor fi publicate comunicările susținute în actuala sesiune?

— Prezentările rezumative și darea de seamă asupra desfășurării sesiunii apar în numărul din Ianuarie al Revistei de pedagogie. În lunile mai-ian, unele urmează să apară în volume tematice, tipărite de Editura Didactică și Pedagogică.

I. TRONAC

Ponderei principala o au comunicările de didactică, orientate spre modernizarea conținutului învățământului și a tehnicii didactice. Dar, în totalitatea lor, lucrările întreprind același efort: reconfigurarea școlii noastre de mine, a sistemului de educație de mine. Așa sublinia faptul că actuala sesiune a luat amploare cercetării teoretice fundamentale, care contribuie direct la creșterea prestigiului pedagogiei și a puterii ei de influență. Au fost abordate probleme ale educației școlare, dar

și ale celor post-scolare, pornindu-se de la ideea că educația este un proces continuu și că acțiunile meritore a cercetării pedagogice o constituie reconsiderarea unor figuri de reconșoare reprezentative pentru gândirea pedagogică românească, marcându-se astfel și contribuția lor la îmbogățirea patrimoniului culturii și pedagogice universale. Foarte bine fundamentate din punct de vedere științific experimental s-au dovedit comunicările de pedagogie medicală și de pedagogie deficienților senzoriale și mintale.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

SĂ APELĂM LA LEGE

Întrebat odată de un ziarist dacă exercite de ar fi mai bine concertele de o orchestră izolată într-un studio radiofonic, de pildă, marele dirijor Toscanini a răspuns: „Greu de precizat, publicul este parte efectivă în momentul artistic. Mai mult, cred că se poate vorbi, unora chiar de un public virtuos, așa cum vorbim de interpreti virtuosi”.

M-am amintit de aceasta cu gândul la rolul publicului într-un spectacol, dar și la o întrecere pe stadion. Cum ar arăta un meci de fotbal jucat în fața tribunelor goale, în care s-ar afla instalate doar camerele de filmare a televiziunii? Chiar dacă ar exista certitudinea că prin ochiul aparatului privesc de fapt milioane de spectatori, jucătorii s-ar mișca fără convingere. Există însă un anumit public care se face vinovat pentru viclenia spiritului de întrecere. În toamna aceasta nu pufine au fost cazurile când asemenea fapte reproșabile s-au petrecut și pe terenurile noastre. Cineva observă că este de neînțeles cum de se aplică grabnic o sancțiune dacă traci pe stop, dar nu există o lege care să pedesească pe huliganii din tribune. Ei bine, legea există. Credem însă că organele în drept nu au aplicat-o cu exigența care se impunea.

Am solicitat o consultație juridică la Procuratura Generală. Ne răspunde procurorul LAURENȚIU GROZA: — Din momentul în care unii spectatori devin un pericol pentru ceilalți, justiția poate interveni?

— Este obligată et. În Codul Penal se află prevăzut articolul 378, indice 4, care prevede infracțiunea de huliganism. Desigur că legea are un caracter general și nu nu-

mește cazuri concrete, cum ar fi cel în care un spectator cu o sticlă în mână se repede asupra arbitrilor, dar o asemenea acțiune care stăpânește activitatea obștească este huliganic. Deci pasibila de pedepsă.

— În acest caz, ce sancțiuni se pot aplica?

— Inchiisoare corecțională pe termene de la 6 luni la

ETICA SPECTATORULUI DIN TRIBUNĂ

5 ani. Aceste împrejurări fac ca în procesul de judecată să se treacă la o procedură specială de urgență.

— Deci o încălcare brutală a ordinii este o infracțiune fără echivoc. Cum se explică atunci că, deși s-au petrecut fapte grave pe unele terenuri de sport, nu am aflat încă de vreo condamnare suferită de huliganii în cauză? Oare indulgența n-a putut fi interpretată de unii drept pasivitate?

— Părerea mea, răspunde procurorul GROZA, este că ar trebui ca organele de ordine să-și facă mai ferm datoria. Mă uitam la recentul

meci Rapid—Juveventus. Parcă nu se afla nimeni în jurul terenului dintre cei care asigură ordinea. Unii dintre spectatori au intrat chiar pe gazon, alții au aruncat diferite obiecte. Ceva de nepermis!

— Nu considerați că ar trebui să revenim la o practică mai peche și anume ca în jurul terenului să existe — ca aproape peste tot în lume — miliții în uniformă?

— Aveți dreptate. S-ar putea depista astfel cu precizie elementele care încalcă normele de conviețuire socială, iar dezbaterile unor procese deschise din această cauză ar trebui popularizată larg în presă. Trebuie salvat spectacolul sportiv. Vă vorbește prin mine și un pasionat al fotbalului. E nevoie de crearea unei opinii de masă pentru a păstra cadrul civilizat al stadionului I E datoriu OMULUI din tribună.

Nu mai e necesar să subliniez că subscrierile la o asemenea idee. Efecte ezitare s-ar putea solda cu efecte nefertice. Dramele petrecute pe alte stadioane din lume sînt dovezi indiscutabile că oarea care confundă tribuna cu un teren al violenței trebuie luată de guler și făcută inofensivă!

Interviu realizat de ARISTIDE BUHOIU

● Dumblăză dimineața a fost dat în folosință la Ploiești, noul bazin acoperit de înot, avînd o piscină de dimensiuni olimpice cu 6 culoare, lungimea de 50 metri și lățimea de 16 m. Aici vor avea loc concursuri de inot, polo și antrenamente ale sportivilor de performanță.

● Fotbaliștii români și-au început turneul în Africa jucînd la Congo (Kinshasa) cu selecționata țării. Jocul desfășurat pe stadionul „Tata-Raphael” în prezența a peste 30.000 de spectatori s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1-1 (1-0).

● Astăzi, la Brisbane, se desfășoară finala „Cupei Davis” în care se întlinc selectionatele de tenis ale Australiei, deținătoarea „salatierii de argint”, și Spaniei.

TEATRE • CINEMA • TELEVIZIUNE

JOCURI NESCHIMBATE (orele 9,45; 12; 14,30; 16,45; 21,15) rulează la Republica (orele 9,45; 12; 14,30; 16,45; 21,15) Pădurea spizurătorilor.

CIND TU NU ESTI rulează la București (orele 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21); Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21); Excelsior (orele 9; 10,15; 12,30; 15; 17,45; 20); Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

O SUTĂ UNU DALMATIENI rulează la Lucațărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45); Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,30; 18; 20,30).

JOCURI NESCHIMBATE rulează la Capitol (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45); CONTELE BOBBY, SPAIMA VESTULUI SĂLBATIC rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18); Gluțele (orele 10; 12,30; 14,30; 16,30); Aurora (orele 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30); Volja (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45). Răscoală rulează la Victoria (orele 20,30).

REPUBLICA SKID rulează la Lumina (orele 9-16 în continuare 18,30; 20,45).

ZECE NEGRII MIITIEI rulează la Doina (orele 12; 14; 16; 18; 20,15); Program pentru copii (orele 9-11 în continuare); Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20,30).

ROMANȚA PENTRU TROMPETĂ rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,30), duminica ora 10;

și simbolă ora 18 desene animate).

ALTO JAPONIA rulează la Timpuș (orele 9-17 în continuare); PETROL — RĂSINĂRI, AEFORIM ȘI NOI CU TARA — PERMANENTE — SASE MII DE ANI — ACOLO UNDE CARPAȚII ÎNȚINEȘC DINĂREA rulează la Timpuș (orele 9-17 în continuare).

AL SAPELEA CONTINENT rulează la Înfrățirea (orele 10,30; 16; 18; 20, luni, marți, simbătă, duminică).

O FATĂ FERICITĂ rulează la Dacla (orele 8-21 în continuare); Arta (orele 9-16 în continuare, 18,15; 20,30).

CERUL ÎNCEPE LA ETAJUL III rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,30, duminică filme pentru copii, ora 9).

SPARTACUS — ambele serii — rulează la Crîngari (orele 15,30; 19).

LOANA rulează la Bucegi (orele 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30).

MARTIN SOLDAT rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

FANTOMAS CONTRA SCOTLAND YARD rulează la Unirea (orele 11; 16; 18,15; 20,30).

ZOSIA—DOI rulează la Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

CEA MAI LUNGĂ NOAPTE rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

SECRETUL CIFRULUI rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30).

REÎNTOARCEREA LUI SURCOUP rulează la Miorita (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Floarea (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

SINBAD MARINARUL rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30).

SURCOUP, TIGRUL CELOR ȘAUFTE MĂRI rulează la Munca (orele 14; 16; 18; 20).

ZODIA FECIOAREI rulează la Miorița (orele 15,30; 18; 20,30).

OPERATIUNEA CROSSBOW rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).

SUBTERANUL rulează la Viitorul (orele 15,30; 18; 20,30).

SALVELE AUREOREI rulează la Colentina (orele 16; 18; 20).

UN TAXI PENTRU TOBRUC rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,30, duminică la ora 10,30).

CINE VA DESCHIDE USA? rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20).

OCOLUL rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,30).

OAMENI ÎN RULOTĂ rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30).

AGONIE ȘI EXTAZ rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).

MARELE RESTAURANT rulează la Pacea (orele 15,30; 18; 20,30).

RAZBUNĂTORII rulează la Clubul Uzinelor Republica, schimbă și duminică.

DRAGOSTEA UNEI BLONDE rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30).

(Urmare din pag. 1)

ce-i mai rămîne de făcut celuilalt.

Rotorul așteaptă nud îmbrățișarea sîrmii. Un minut și este de ajuns mașini suprapuse de Vasile Bădiță, să realizeze convolia bobinei (în alte părți, manual, durează trei ore). La fiecare sunet st... mașina de lipit (sub comanda lui Constantin Vinătoru) unește capetele firelor de lamelele colectorului. Cei ce lucrează aici se identifică cu punctul de lucru. Ștefan Tudor, cel responsabil de mașina de armascop ș.a. O modernă instalație de control și rodare, la care lucrează acum Gheorghe Bogdan, dă un prim certificat de calitate al unui motor. În timpul testării, găsesc în architecturea motorului. O parte din acia care lucrează la F.M.E.P. au fost atrași, ca de sugătuți din alte locuri: Electro-motor-Timșoara, Colibași. Alții fac comenzi acum în viața oară cu fabrica, cu mașinile, cu viza de muncitor. Învață zilnic învață cîci ceva, pe care-l așază cu grijă în locuri ferite și nu cumva să se parăd în zorul cu care se caută noutăți. Prințindu-l la un loc te întrebi cum de-a izbucni debutul industrial de pe Argeș ad acum, ad unescă atîtea

REPUBLICA

(Urmare din pag. 1)

într-un anumit punct de vedere proclamă reprezentativ, prin ea însăși, cea mai categorică demnitate a acuzelor reacționari că revoluția ar fi fost o marșă de import adusă de „bonjuristi” din apusul Europei. Revendicarea republicii în proclamarea de la Izlaz este, în ceea ce privește fondul, clar. Apelul la tradiție și păstrarea pentru șeful statului a titlului de domn are o importanță cu totul secundară și reprezintă numai o adaptare, ca formă, la gradul de cultură și înțelegere politică ale poporului din vremea aceea și mai ales la situația externă a țării române. Căci în rest lucrurile sînt spuse deschis:

„Domnia s-a pe de-a celui ales numai pe cinci ani”. „Domnia nu o drept de moștenire a nici unei familii, domnia este a Patriei”. „Poporul român leapădă de sine orice titlu care nu este introdus prin corupție de la străni. Domnul este ales unul dintre cetățeni și după domnie rămîne rău cetățean, nu al Patriei. Domnul nici nu a fost, nici nu este prinț; domnia este tot cetățeanul domn și al popului”. „Poporul român... decretă după vechile sale drepturi, a-l căuta în toate stările societății, în toată nația, iar nu într-un număr mic de aristocrați”. „Asadar, evitînd doar denumirea de republică, spre a nu da argumente pentru intervenția militară a imperiilor absolutiste, revoluționarii români au emis titlul, după cum se vede, cel mai clar program republican: Dealternier revoluționari ai fost acuzati ulterior de contra-revoluție că au urmărit să formeze „o republică durănească” de-a noastră, înținsă, compusă de toți românii cărora se aflau supuși altor state”.

termenat educarea ei. Explicația a redumcat-o cu limpezime C. Rosetti, al cărui convingeri republicane erau notorii: „Austria și Rusia avînd monarhia ar fi fost foarte imprudent să încercăm a ridica o republică în fața dînselor. Dorințele familiilor praxare de a ajunge la domnie ar fi putut da naștere, mai trziu sau mai devreme, la prilejul unor intervenții externe. Trebuia dar ca principiele României să fie într-o situațiune astfel ca să împărăluie Austria și Rusia să nu se poată atinge de dînsul, fără să atace chiar principiul pe care se raționaliză propria lor autoritate. De aceea am făcut greș pe principiul țării de Hohenzollern”.

De la această explicație se desprinde și lipsita de entuziasm — în care considerentul tactic este exprimat fără echivoc — și plină la „legitimitate” instituției monarhice, a regalității, a dinastiei străine la români, este o distanțare uriașă pe care generații întregi de politicieni și autori au căutat, voit, s-o ignoreze.

În schimb, dezvoltarea societății românești, mai cu seamă după cucerirea independenței naționale, maturizarea constituției civice și în cele din urmă intrarea în arena politică a proletariului — au adus din ce în ce mai des în discuție utilitatea și valoarea monarhiei. Unul din cele mai răspunătoare episoade ale vieții politice românești de la finele secolului trecut, a fost momentul creării Domeniilor Coroanei, act prin care în România era creată o mare mare latifundiar al țării. Neavînd nici o legătură serioasă cu acoperirea cheltuielilor obștine, necesitate de protocol, întreprindere etc. — crearea Domeniilor Coroanei era, în cele din urmă, un mijloc de contereșterea a monarhiei la menținerea marilor proprietăți funciare.

Ea era de asemeni rezultatul unor retracții în urma cărora fusese aprobată revizuirea Constituției prevăzînd un parțial transfer de putere politică de la moșierie la marea burgheză — în schimb instituții Domeniilor Coroanei. Episodul este și mai semnificativ dacă reținem că aceste retracții au dus atunci la rupura directă C.A. Rosetti — care încercase să lovească în regimul cenștar — și restul partidului liberal. Iar sefința parlamentului din anul 1894, în care s-a votat instituirea Domeniilor Coroanei, a rupt și ultimele fire care-l mai legau pe Rosetti de partid.

Prejudițiile, momentul și ecurile răscoalilor (ărșănești precum și răscoalile României de Austro-Ungaria în lumina intereselor românești de unitate națională — aveau să lase rînduri și strofe demascatoare, de o rară virulență la adresa regelui Carol I și a monarhiei în general. Un Cocea, un Viabun, un Mille, au lăsat, pentru judecata dreaptă a posterității, pagini de neuitat, documente peste care nimeni nu a putea vreaodată trece.

Nu se va uita, de asemenea, niciodată că monarhul a trebuit să se plece în fața voinței poporului român; la 3 august 1914, atunci cînd regele Carol a cerut intrarea României în război alături de cel ce mardizău poporul român — Transilvania — a răspuns că nu este un astfel de război ar fi „războiul regelui și nu războiul națiunii”. Cuvintele erau departe de a avea o sorgine republicană, dar ele exprimau voința nestrămutată a milioane de români din afara zidurilor Plesului.

În Europa din a doua jumătate a secolului trecut și mai cu seamă în partea centrală și răsăriteană și sud-estică a continentului, soluțiile revoluționare, democrat republicane, de înfăptuire a revendicărilor de la 1848 nu au mai fost posibile. Celor trei mari imperii de la vremea aceea, s-au adăugat curînd un al patrulea, rezultat din compromisul burghezilor germane cu aristocrația funciară cu principi germani. Cel de al doilea Reich, răscăntat tocmai în momentul dispariției celui de al doilea imperiu francez, a reprezentat, prin forța, prin originalitate, prin natura și prin înfrîșele lui europene și mondiale, un puternic factor conservativ care a înăbușat definitiv orice speranță în transformări rapide, democratice și republicane, în partea de centru și de răsărit a continentului. Asemenea habșburgilor, țarismului și sultanilor, Hohenzollernii prusieni, odată deveniți împărați, au accelerat și ei politica de dominație și cuceriri.

În ciuda vicisitudinilor, poporul român a reușit la numai un deceniu după înfrîngerea revoluției de la 1848 să-și creeze un stat unit modern, să-și îndrepteze destinele colonelului Alexandru Ioan Cuza. Deși a purtat titlatura și însemnele tradiționale ale domnitorilor români, Alexandru Ioan Cuza a rămas și s-a declarat el însuși un mandatar al titlului, întregînd să aplice, altă cită l-au înghăduit-o împrejurările interne și externe, programul revoluției napoleonice. De aceea Cuza a rămas în istorie nu atât ca domn ci ca primul conducător al României, nu atât ca șef de stat încoronat, ci ca șef de stat care a utilizat prerogativele sale spre a da unitate de moarte țării, feudalismului românesc. Acel „Măria Ta” pe care i-l suneau cu dragoste țărănii era departe de a exprima numai o convențională formulă de respect, întreg poporul știa că în spatele celui unu om care nu se gîndise și nu se luptase niciodată ca să se urce pe vreu tron și care, dimpotrivă, primise de la naștere această privilegioasă sarcină întru un fel de „contract” și dramatic momente ale istoriei noastre. Modul în care s-a urcat pe tron și a condus țara colonelului Alexandru Ioan Cuza, nu-și are asemănare în cariera nici unuia din regii de „drept divin” sau constituțional.

Prejudițiile, momentul și ecurile răscoalilor (ărșănești precum și răscoalile României de Austro-Ungaria în lumina intereselor românești de unitate națională — aveau să lase rînduri și strofe demascatoare, de o rară virulență la adresa regelui Carol I și a monarhiei în general. Un Cocea, un Viabun, un Mille, au lăsat, pentru judecata dreaptă a posterității, pagini de neuitat, documente peste care nimeni nu a putea vreaodată trece.

Nu se va uita, de asemenea, niciodată că monarhul a trebuit să se plece în fața voinței poporului român; la 3 august 1914, atunci cînd regele Carol a cerut intrarea României în război alături de cel ce mardizău poporul român — Transilvania — a răspuns că nu este un astfel de război ar fi „războiul regelui și nu războiul națiunii”. Cuvintele erau departe de a avea o sorgine republicană, dar ele exprimau voința nestrămutată a milioane de români din afara zidurilor Plesului.

În Europa din a doua jumătate a secolului trecut și mai cu seamă în partea centrală și răsăriteană și sud-estică a continentului, soluțiile revoluționare, democrat republicane, de înfăptuire a revendicărilor de la 1848 nu au mai fost posibile. Celor trei mari imperii de la vremea aceea, s-au adăugat curînd un al patrulea, rezultat din compromisul burghezilor germane cu aristocrația funciară cu principi germani. Cel de al doilea Reich, răscăntat tocmai în momentul dispariției celui de al doilea imperiu francez, a reprezentat, prin forța, prin originalitate, prin natura și prin înfrîșele lui europene și mondiale, un puternic factor conservativ care a înăbușat definitiv orice speranță în transformări rapide, democratice și republicane, în partea de centru și de răsărit a continentului. Asemenea habșburgilor, țarismului și sultanilor, Hohenzollernii prusieni, odată deveniți împărați, au accelerat și ei politica de dominație și cuceriri.

În ciuda vicisitudinilor, poporul român a reușit la numai un deceniu după înfrîngerea revoluției de la 1848 să-și creeze un stat unit modern, să-și îndrepteze destinele colonelului Alexandru Ioan Cuza. Deși a purtat titlatura și însemnele tradiționale ale domnitorilor români, Alexandru Ioan Cuza a rămas și s-a declarat el însuși un mandatar al titlului, întregînd să aplice, altă cită l-au înghăduit-o împrejurările interne și externe, programul revoluției napoleonice. De aceea Cuza a rămas în istorie nu atât ca domn ci ca primul conducător al României, nu atât ca șef de stat încoronat, ci ca șef de stat care a utilizat prerogativele sale spre a da unitate de moarte țării, feudalismului românesc. Acel „Măria Ta” pe care i-l suneau cu dragoste țărănii era departe de a exprima numai o convențională formulă de respect, întreg poporul știa că în spatele celui unu om care nu se gîndise și nu se luptase niciodată ca să se urce pe vreu tron și care, dimpotrivă, primise de la naștere această privilegioasă sarcină întru un fel de „contract” și dramatic momente ale istoriei noastre. Modul în care s-a urcat pe tron și a condus țara colonelului Alexandru Ioan Cuza, nu-și are asemănare în cariera nici unuia din regii de „drept divin” sau constituțional.

În ce privește cauzele instituirii dinastiei străine, acordul este unanim că nu factorii interni au fost aceia care au de-

destine. Gheorghe Naglbeald a absolvit școala profesională la Craiova, Elena Hamzel a lucrat în agricultură, Mariana Vasili s-a specializat la Timșoara, Elena Radu sîmbădă după terminarea școlii în familie, Iile Albu a terminat cu alțiiva ani în urmă o școală profesională la Curtea de Argeș. Biografia lor are de acum elemente comune: dragoste de lucru, dorința ca ceea ce fac să iasă bine. Zilele cu satisfacție și dificultățile lor fac, de citiva vreme, ca să folosim un termen din specialitate, corp comun.

— Am acum satisfacția de a fi participat la realizarea celor ce vedeți în fabrică. Într-un termen destul de scurt am izbucnit și punem la punct tehnologia, deși au mai rămas destule imperfecțiuni. Omenirea rezultate omologului. Am văzut în fața mea este unul din primii salariați care au venit la fabrică. Valaam Balmus a traversat anii de construcție a secției micromotoare, act. A avut totuși ochi. Totuși, ca inginer șef, așteaptă rezultatul omologării. Este acum în așteptarea confirmării că pașii împinși în față au fost corecți, precădăți și pregătiți de celălalt, cu forma și dimensiunile cerute...

Ca orice început, fabrica adună alături începătorii și consacrați.

I. TRONAC

MATEI IONESCU

secretarul științific principal la Institutul de Istorie „N. Iorga” al Academiei

UN BĂRBAT ȘI O FEMEIE rulează la Patria (orele 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30).

JOCURI NESCHIMBATE (orele 9,45; 12; 14,30; 16,45; 21,15) Pădurea spizurătorilor.

CIND TU NU ESTI rulează la București (orele 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21); Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21); Excelsior (orele 9; 10,15; 12,30; 15; 17,45; 20); Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

O SUTĂ UNU DALMATIENI rulează la Lucațărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20

Cu prilejul aniversării Republicii

● CU PRILEJUL celei de-a XX-a aniversării a proclamării Republicii, Teodor Marinescu, ambasadorul Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, a fost luni dimineața o conferință de presă în care s-a referit la semnificația istorică a zilei de 30 Decembrie, subliniind marile succese obținute de țara noastră în toate domeniile în ultimele două decenii. El a răspuns apoi la întrebările ziariştilor.

● LA TBILISI a fost organizată o seară festivă consacrată celei de-a XX-a aniversării a proclamării Republicii. Cu acest prilej a luat cuvântul prof. Vahang Beridze, președintele conducerii filialei Asociației de prietenie sovieto-române.

R. D. VIETNAM: În pofida bombardamentelor americane la Hoang Hong continuă lucrul pe plantațiile de orez.

Turneu improvizat

Ceea ce urma să fie un voiaj de scurtă durată, dictat de o împrejurare tragică, s-a transformat într-un veritabil turneu care a inclus un traseu de mil de kilometri. Când președintele Johnson urca în avionul ce trebuia să-l ducă la Canberra, o oficialitate a Casei Albe a dezmințit zvonurile insistente privind organizarea — în ultimul moment — a unei „mici conferințe”. Partenerul de cuvânt s-a mulțumit să dezmințită și apoi a tăcut. Nu cunoștea nici proiectele președintelui, nici itinerariul său. Nimic.

Totuși, Thieu, care anunțase de la Saigon întrevăderi cu Johnson, a avut dreptate. Chiar dacă organizatorii s-au ferit să o denumescă drept „conferință”, reuniunea s-a desfășurat, și judecând după relațiile agențiilor de presă a avut destule din caracteristicile unui „consiliu de război”. Problema vietnameză a dominat convorbirile. Se pare, de altfel, că președintele S.U.A. venind la Canberra a ținut să aducă un ultim omagiu premiului care a promovât o politică pro-Washington și care, înfruntând o opinie publică sensibilă la o angajare nejustificabilă, a trimis 6 000 militari australieni pe frontul din Vietnam. Cei 6 000 nu pot să îmbunătățească situația armatei americane, nu o pot scoate din impas, dar Washingtonul a dorit să sublinieze „solidaritatea” pe care defunctul prim-ministru al Australiei a demonstrat-o față de S.U.A. Dispariția lui Holt va slăbi oare această „solidaritate”?

Dintre cei prezenți la ceremonia funerară, Thieu era cel mai nerăbdător de a discuta cu Johnson. Instabilitatea regimului saigoniez s-a agravat și protectorii săi americani se zbat în dificultăți militare și politice. Soarta lui Diem, părăsit de Washington cind s-a dovedit inutil, obsedează pe demnitarii de la Saigon. Ei doresc „precizări”, încearcă să deslușească sensul exact al fiecărei declarații americane, se tem de orice schimbare care ar putea interveni. Neclaritatea unor afirmații făcute la Casa Albă (neclaritate calculată din motive de politică internă și externă) provoacă teamă printre liderii saigonezi. Ei n-au posibilitatea de a manevra. Au mizat totul pe o singură carte și trebuie să joace până la capăt...

Comunicatul comun publicat după discuțiile dintre Johnson și Thieu a fost conceput ca un calmant oferit celor care, la Saigon, se gîndesc cu groază la sfîrșitul lui Diem. Frază tip despre continuarea intervenției, ipocrite referiri la „dorința de pace” și tentativa de a atribui guvernului saigonez aparențe de „legalitate”. Deci, același cîntec. La Washington s-a subliniat cu promptitudine că „nu există divergențe între pozițiile celor doi președinți”. Thieu a profitat de ocazie pentru a cere „intensificarea bombardării Vietnamului de nord” și a vorbit chiar și despre o invazie „dacă toate celelalte măsuri eșuează” (REUTER). Johnson nu l-a contrazis. Cuvîntările pe care le-a rostit în cursul celor două ore pe care le-a petrecut la baza americană de la Cam Ranh (250 km nord de Saigon) și la baza americană de la Tan Son Nhut (25 km sud de Saigon) au continuat agresivitatea. Ralph Harris, corespondentul la Washington al agenției REUTER, interpretează cele spuse de președinte „drept o respingere indirectă a ultimelor apeluri în favoarea păcii”. De altfel, observa corespondentul, Departamentul de Stat a refuzat să comenteze apelurile lansate de Papa Paul al VI-lea și de U Thant.

Turnul lui Johnson s-a desfășurat în cel mai strict secret și s-a încheiat la Roma. Oficialitățile italiene n-au manifestat prea mare entuziasm față de această vizită. Neașteptat. S-ar părea, dacă judecăm după cele scrise de LE MONDE, că la Roma sosteria lui Johnson a fost primită cu destulă răceală. În sfîrșit, să notăm că turneul improvizat i-a permis președintelui să aibă convorbiri directe cu premierul Wilson. Rolul Angliei „la est de Suez”, raporturile cu „cei șase”, necazurile economice — sînt cîteva din temele pe care cel doi conducători le-au abordat. Revizuirile operate la Londra, limitarea prezenței engleze în această parte a lumii, neliniștile unele guvernare care încearcă să obțină de la Washington avantajele pe care odinioară le dobîndeau pe mările Tameis. „Mica reunune” n-a putut ocoli nici această spinoasă problemă. Johnson s-a mărginit să înregistreze doleanțele și să ofere solicitanților de ajutor doar asigurarea „simpatiei”...

Prelungirea turneului lui Johnson a fost impusă de nevoia unor contacte nemijlocite, fără intermediari, care să ducă la clarificări în probleme cardinale. Vacanța de Crăciun îi permite președintelui și colaboratorilor săi să mediteze la zilele voiajului pe care calendarele diplomatice ale Casei Albe nu-l prevăzuseră în acest sfîrșit de an.

EUGENIU OBREA

Noapte furtunoasă la Seul

Sub titlul „Noapte de Crăciun furtunoasă în Parlamentul sud-coreean”, agenția France Presse transmite o știre a corespondentului său referitoare la lucrările parlamentului de la Seul. Barcadați după birouri și scaune deputații opoziției din parlamentul sud-coreean ocupă de șase zile tribuna parlamentară pentru a împiedica deputații guvernamentali să depună proiectul de buget pe anul 1968. Aceștia din urmă se pregătesc zilele acestea de „asaltul” definitiv care trebuie să intervină înainte de 29 decembrie, termenul limită pentru depunerea proiectului.

De la tribuna care le-a fost rezervată, ziariștii și fotograful așteaptă declanșarea ostilităților.

Pregătiri pentru reuniunea arabă la nivel înalt

Statele arabe cer să fie precizată durata misiunii lui Jarring

Secretarul general al Ligii Arabe a trimis țărilor membre proiectul ordinii de zi a celei de-a cincea reuniuni arabe la nivel înalt programată pentru 17 ianuarie 1968 la Rabat.

Participanții vor examina, între altele evoluția situației politice după conferința de la Khartoum și posibilitatea adoptării unei atitudini arabe comune în vederea obținerii retragerii trupelor israeliene de pe teritoriile ocupate și e-laborării unui plan de lichidare a urmărilor conflictului militar arabo-israelian; întărirea Ligii Arabe și sporierea rolului ei pe plan arab și internațional. Participanții vor examina candidaturile la postul de secretar general al Ligii Arabe, întrucît mandatul actualului secretar general, Abdul Halek Hassouna, ales în 1962, a expirat.

Potrivit ziarului „Al Akhbar”, în cadrul conferinței de la Rabat vor fi discutate, de asemenea, probleme privind reorganizarea secretariatului Ligii, precum și amendamentele la Carta Ligii Arabe. La rîndul său, ziarul „Al Gumhuriya” informează că la lucrări vor participa, în afara delegațiilor oficiale, miniștrii apărării și șefii de state majore din țările arabe.

Săptămînalul egiptean „ROSE EL YOUSSEF” scrie că statele arabe cer să fie determinată și precizată durata misiunii lui Gunnar Jarring, trimisul special al secretarului general al O.N.U., în Orientul Mijlociu. Revista afirmă că s-ar impune de pe acum o nouă reuniune a Consiliului de Securitate pentru a da o interpretare precisă și completă a rezoluției privind problema Orientului Mijlociu și de a fixa durata misiunii lui Jarring, precum și de a studia căile concrete de traducere în viață a prevederilor rezoluției. Ziarul consideră că această nouă reuniune a Consiliului de Securitate ar fi necesară în lumina rezultatelor primei călătorii a lui Jarring într-o serie de capitale ale țărilor arabe și în Israel. Jarring începe marșul o a doua călătorie în regiunea Orientului Mijlociu. După părerea arabilor, adăugă publicația citată, trimisul special al secretarului general al O.N.U. trebuie să aducă la îndeplinire rezoluția Consiliului de Securitate, obținind în primul rînd retragerea completă a trupelor israeliene din teritoriile ocupate.

DIN VIATA TINERETULUI LUMII

30 000 DE SEMNĂTURI

Peste 30 000 de profesori și studenți de pe tot cuprîsul R. F. a Germaniei au semnat în decurs de patru săptămîni „Manifestul institutelor de învățămînt superior împotriva legislației excepționale” lansat de studenții și cadrele didactice de la universitatea din Frankfurt.

Asa cum a declarat președintele organizației studențești de la Universitatea din Frankfurt, Hans Jürgen Birkholz, această acțiune urmărește să „determine pe deputații din Bundestag să respingă legislația excepțională”. În manifest se spune: „La viitoarele alegeri pentru Bundestag noi vom da voturile noastre nici unui deputat care aprobă schimbările constituționale”.

Acțiunea pentru stringerea de semnături pe manifestul amintit continuă.

Un grup de studenți și studențe din manifestul duminică noaptea în fața catedralei din Bonn pentru încheierea războiului din Vietnam. Poliția a intervenit, împrăștiind pe demonstrații.

STUDENȚII DIN VALENCIA PROTESTEAZĂ

Studenții Universității din Valencia au adresat rectorului Universității din Madrid o scrisoare de protest împotriva intensificării represaliilor la care este supusă mișcarea studențească.

În această scrisoare, adoptată în cadrul unei adunări generale a studenților din Universitate se spune printre altele: toate organele guvernamentale de informații sifonizează zilnic și denaturează felurile mișcării studențești și chiar pun la îndoială însăși existența acestei mișcări. Participanții la această adunare își afirmă solidaritatea cu colegii lor din Madrid și cer eliberarea imediată a tuturor studenților arestați, anularea proceselor intentate studenților și cadrelor didactice, precum și amnistierea tuturor persoanelor care au fost arestate pe motivul că au participat la acțiunile democratice.

„Ciocirlia” la televiziunea britanică

Luni seara, publicul britanic s-a reîntîlnit pe micul ecran cu ansamblul „Ciocirlia”. La ora 20.30 televiziunea britanică în culori a prezentat un program de 45 de minute cu un spectacol filmat în studio, cu prilejul recentului turneu al „Ciocirliei” în Marea Britanie. Este de remarcat faptul că, aflîndu-se în perioada de început a emisiunilor în culori, televiziunea britanică include în programul său cele mai reușite filme și spectacole de acest gen.

15 000 persoane arestate în Bengalul de vest

După cum anunță agenția France Presse, în statul Bengalul de vest au fost arestate peste 15 000 de persoane în cele 30 de zile de cînd au început demonstrațiile împotriva destituirii guvernului de stînga.

Aproximativ 2 000 de persoane — precizează agenția citată — au fost arestate pe baza legii care autorizează detențiunea preventivă a suspectilor, iar alte 13 000 au fost arestate pe motiv că au continuat campania de nesupunere lansată de opoziție. Printre persoanele detinute figurează 40 de membri ai Adunării legislative din Bengalul de vest. S-a ajuns astfel la situația că în unele districte ale statului închisorile sînt arhipline, autoritățile polițienești refuzînd din această cauză să mai facă arestări.

Cuvîntarea lui Fidel Castro

HAVANA 25. — Corespondentul Agerpres, V. Stamate, transmite: brigada mecanizată „Ernesto Guevarra” care cu două luni în urmă a început în provincia Oriente o amplă operațiune de desfîntare a terenurilor a ajuns la riul Jobabo, care desparte Oriente de provincia Camaguey, îndeplinind prima parte a sarcinii sale de a reda agriculturii în întreaga țară o suprafață de cîteva sute de mij de hectare.

Cu acest prilej, la Jobabo a avut loc o adunare festivă la care a luat cuvîntul Fidel Castro, prim-secretar al C.C. al P.C. Cuban și prim-ministru al guvernului Republicii Cuba. Adresîndu-se ofițerilor, ostașilor și muncitorilor care alcătuiesc această brigadă mecanizată, vorbitorul i-a felicitat pentru succesele obținute. Referîndu-se la problemele principale care stau în fața agriculturii Cubei, el a arătat că „sarcina realizării în 1970 a unei producții de 10 milioane tone de zahăr trebuie îndeplinită, indiferent care ar fi dificultățile”. Pentru realizarea

acestui obiectiv va fi necesar să se extindă suprafețele cultivate cu trestie de zahăr, să se însămînzeze soiuri de trestie de mare productivitate. Vor trebui în același timp, extinse și suprafețele cultivate cu orez, legume, citrice și alte culturi, va trebui acordată o atenție deosebită dezvoltării șepțului, pentru carne și lapte. Îndeplinirea acestor sarcini — a spus primul ministru — reclamă, de asemenea, o acțiune pe scară națională pentru construirea de baraje și lacuri de acumulare pentru înghețarea unei suprafețe de peste trei milioane hectare.

Organizației Unității Africane privind rezolvarea problemei mercenarilor albi refugiați la Ki-gali, documente care pînă acum au rămas secrete. Din cei 116 mercenari albi internați în tabăra ruandeză, 55 sînt de origine belgiană, relevă agenția France Presse.

Un bilanț concludent

S. U. A. RĂMÎN ÎN URMA PARTENERILOR LOR VEST-EUROPENI ÎN PRIVINȚA COMERȚULUI CU EUROPA RĂSĂRITEANĂ

Statele Unite, care nu au realizat în mare parte obiectivele propuse în cadrul planului de largire a comerțului cu țările din Europa răsăriteană, constată o oarecare îngrijorare că sînt depășite în acest domeniu de partenerii lor vest-europeni, relevă agenția ASSOCIATED PRESS. În decursul anului 1966, exporturile țărilor vest-europene în țările Europei răsăritene (exceptînd Iugoslavia) au fost evaluate la 10 miliarde dolari. În același timp, însă, exporturile americane au fost de numai 376.2 milioane dolari, cu 100 milioane dolari mai mult decît în 1965, dar reprezentînd doar 0.7 la suta din totalul exporturilor S.U.A. Deși în cererile economice americane se apreciază că în cursul acestui an volumul comerțului S.U.A. cu țările Europei răsăritene a crescut, se menționează totuși, că o creștere și mai mare a înregistrat volumul schimburilor dintre țările vest-europene și cele din răsăritul Europei. Nici în ceea ce privește perspectiva dezvoltării acestor relații, oficialitățile americane nu se arată prea optimiste.

REDACTIA SI ADMINISTRATIA: Bucuresti. Plata „Scintei”. Abonamen tele se fac la oficiile postale, factorii postali si difuzorii voluntari din intr eprinderi si institutiil. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scintei”.

de peste hotare

Prezentarea scrisorilor de acreditare ale ambasadorului României la Sofia

SOFIA 25 — Corespondentul Agerpres, Gh. Ieva, transmite: Președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria, Gheorghei Traikov, a primit luni după-amiază pe Nicolae Blejan, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Populară Bulgaria, care și-a prezentat scrisorile de acreditare. Ambasadorul român a transmis președintelui Prezidiului Adunării Populare, prezidiului, guvernului și popoului frate bulgar, salutul cordial al Consiliului de Stat, personal al tovarășului președinte Nicolae Ceaușescu, al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România și al popoului român, împreună cu cele mai bune și sincere urări de noi succese în activitatea consacrată prosperității Bulgariei socialiste și bunăstării popoului bulgar.

Vizitele reciproce la nivel înalt — a spus ambasadorul — numeroasele întîlniri dintre conducătorii de partid și de stat români și bulgari, personal dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Todor Jivkov, au adus o contribuție deosebită la dezvoltarea prieteniei româno-bulgare și dorinței celor două țări de a adînci continuu raporturile de colaborare multilaterale, reciproc avantajoase, corespunzător intereselor popoarelor noastre, cauzei socialismului și păcii.

În răspunsul său, după ce a mulțumit pentru urările adresate, Gheorghei Traikov a exprimat cele mai bune urări Consiliului de Stat și personal tovarășului Nicolae Ceaușescu, precum și urări pentru prosperitatea țării noastre de sub jugul greu, turcesc. În încheiere, Gheorghei Traikov a menționat că vizitele reciproce ale delegațiilor de partid și guvernamentale ale Bulgariei și României din ultimul timp, și în special repetatele întîlniri ale tovarășilor Todor Jivkov și Nicolae Ceaușescu, sînt o manifestare vie a prieteniei bulgaro-române și o cheazășie în vederea dezvoltării și adîncirii pe mai departe a colaborării multilaterale dintre cele două țări.

„Regele se va întoarce la Atena în viitoarele zile”

Luni s-a reîntors la Atena generalul Potamianos, emisarul neoficial al guvernului militar grec, după ce a avut noi convorbiri cu regele Constantin la Roma. După cum anunță agenția France Presse, el s-a arătat foarte optimist în legătură cu posibilitatea reînnoțirii grabnice a regelui în Grecia. „Sînd sigur suta la sută că regele se va întoarce la Atena în viitoarele zile”, a spus generalul înainte de a părăsi Roma.

O „PIAȚĂ COMUNĂ” AMERICANO-CANADIANĂ?

Aflat în Monaco pentru câteva zile, am încercat să cunoșc acest principat nu mai mare de 150 de hectare, ce poartă pe umerii săi o istorie de aproape un mileniu. Evident cel mai simplu mi-a fost să afl că în Monaco trăiesc 20.422 de locuitori care desfășoară o activitate febrilă, plină de inventivitate. O plimbare pe marele boulevard Grac, panglică impecabilă de beton ce se derulează în apropiere de malul mării, mi-a oferit prilejul să constat precupățile și indolențele populației. În toate marile magazine am găsit într-o gamă impresionantă produse ale industriilor locale — de la parfumuri imbiectate și pînă la pălării de o extravaganță savantă. Un sir neîntrerupt de ateliere răspîndite pe străzi mai periferice se întrec în a crea felurite obiecte din ceramică ori în a regla mecanismele electrice de precizie. Edificiul din Monaco au sînt o înaltă socializare publicînd opere de lux în tiraje limitate și care de obicei sînt ilustrate de mari maestri ai gravurii contemporane. În Monte-Carlo te farmecă mai cu seamă climatul blînd ce te învluie în permanență, lipsa oricărei boare de vînt, orz rare de ploaie. Așa se și explică de ce Monaco, aflat în drumul francezilor și al italienilor, s-a transformat într-o țară a turistului ce își prîndește oșpeții cu insuficiențe și le oferă distracții diferite. Fîrșete, această zonă turistică este accesibilă celor în

stare să suporte tarifele „de lux”. La începutul secolului trecut plaiul Spélugas pe care s-a construit ulterior Monte-Carlo nu era decît o întindere sălbatică. Cazinoul avea să fie pivotul așezării care în anul 1866, în onoarea prințului Carol al III-lea, a primit numele de Monte Carlo. M-am oprit în fața cazinoului privind cu curiozitate sîrul neîntrerupt al celor ce intrau și ieșeau din acest edificiu sumptuos dedicat jocurilor de noroc. Un lucru mi-a atras atenția: n-am văzut măcar un singur om care să păsească pragul monumentului cazinoul și să aibă pe față arborat un zîmbet; figuri gînditoare, frămîntate, chipuri chiar întene invadate de riduri, și multe, multe fețe cu pitea înfrîntă și lucioasă ca pergamament. În sfîrșit prefer să-mi amintesc cu plăcere de muzele și grădinițele principatului ce primesc necontenit un număr mare de vizitatori. Într-un decor ornătat de o mare azurie și protejat de vînturile nordului, de către Alpii care domină Monaco, de-a lungul anilor au fost strînse valoroase tezaururi: un Palat, evocînd al trecutului, un Muzeu oceanografic cu numeroase accvarii, o grădiniță exotică bogată în plante rare, un Muzeu antropologic preistoric, un centru de acclimatizare zoologică dintre cele mai atrăgătoare. Aceștorii se alătură, armonios, modernul litoral cu piscină olimpică și instalații luxuase, complexul de șosele pe care se desfășoară

de peste hotare

15 000 persoane arestate în Bengalul de vest

Poliția intervenind cu brutalitate în cursul demonstrațiilor din Bengalul de vest.

Prezentarea scrisorilor de acreditare ale ambasadorului României la Sofia

SOFIA 25 — Corespondentul Agerpres, Gh. Ieva, transmite: Președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria, Gheorghei Traikov, a primit luni după-amiază pe Nicolae Blejan, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Populară Bulgaria, care și-a prezentat scrisorile de acreditare. Ambasadorul român a transmis președintelui Prezidiului Adunării Populare, prezidiului, guvernului și popoului frate bulgar, salutul cordial al Consiliului de Stat, personal al tovarășului președinte Nicolae Ceaușescu, al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România și al popoului român, împreună cu cele mai bune și sincere urări de noi succese în activitatea consacrată prosperității Bulgariei socialiste și bunăstării popoului bulgar.

„Regele se va întoarce la Atena în viitoarele zile”

Luni s-a reîntors la Atena generalul Potamianos, emisarul neoficial al guvernului militar grec, după ce a avut noi convorbiri cu regele Constantin la Roma. După cum anunță agenția France Presse, el s-a arătat foarte optimist în legătură cu posibilitatea reînnoțirii grabnice a regelui în Grecia. „Sînd sigur suta la sută că regele se va întoarce la Atena în viitoarele zile”, a spus generalul înainte de a părăsi Roma.

O „PIAȚĂ COMUNĂ” AMERICANO-CANADIANĂ?

Aflat în Monaco pentru câteva zile, am încercat să cunoșc acest principat nu mai mare de 150 de hectare, ce poartă pe umerii săi o istorie de aproape un mileniu. Evident cel mai simplu mi-a fost să afl că în Monaco trăiesc 20.422 de locuitori care desfășoară o activitate febrilă, plină de inventivitate. O plimbare pe marele boulevard Grac, panglică impecabilă de beton ce se derulează în apropiere de malul mării, mi-a oferit prilejul să constat precupățile și indolențele populației. În toate marile magazine am găsit într-o gamă impresionantă produse ale industriilor locale — de la parfumuri imbiectate și pînă la pălării de o extravaganță savantă. Un sir neîntrerupt de ateliere răspîndite pe străzi mai periferice se întrec în a crea felurite obiecte din ceramică ori în a regla mecanismele electrice de precizie. Edificiul din Monaco au sînt o înaltă socializare publicînd opere de lux în tiraje limitate și care de obicei sînt ilustrate de mari maestri ai gravurii contemporane. În Monte-Carlo te farmecă mai cu seamă climatul blînd ce te învluie în permanență, lipsa oricărei boare de vînt, orz rare de ploaie. Așa se și explică de ce Monaco, aflat în drumul francezilor și al italienilor, s-a transformat într-o țară a turistului ce își prîndește oșpeții cu insuficiențe și le oferă distracții diferite. Fîrșete, această zonă turistică este accesibilă celor în

REDACTIA SI ADMINISTRATIA: Bucuresti. Plata „Scintei”. Abonamen tele se fac la oficiile postale, factorii postali si difuzorii voluntari din intr eprinderi si institutiil. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scintei”.